

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.IV.35.422/2014/6.szám

A Kúria a dr. Magyar Ákos ügyvéd által képviselt felperesnek a Lakatosné dr. Zsupin Erika jogi referens által képviselt alperes ellen közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. február 5. napján kelt 10.K.27.223/2013/5. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 7. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 10.K.27.223/2013/5. számú ítéletét és az alperes Cs-1127/2013. számú határozatát - az elsőfokú közigazgatási határozatra is kiterjedően - hatályon kívül helyezi és az elsőfokú közigazgatási szervet új eljárásra kötelezi.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 30.000 /harmincezer/ forint elsőfokú- és 30.000 /harmincezer/ forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A kereseti és felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2012. március hónapig rendelkezett saját jogon folyósított magasabb összegű családi pótlékkal. Az alperes elsőfokú hatósága 2012. december 14-én kelt határozatával a felperes juttatásának folyósítását 2012. március hóval bezárólag megszüntette tekintettel arra, hogy a felperes távolmaradása miatt a megkeresett szakhatóság szakbizottsága nem tudta elvégezni a felperes személyes vizsgálatát.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes 2013. március 19-én kelt határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Indokolásában hivatkozott a családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvény (a továbbiakban: Cst.) 4. § f) pont és fb) alpontjára, valamint a 7. § (2) bekezdésére. Kifejtette, hogy az elsőfokú hatóság helyesen állapította meg azt, hogy a felperes komplex és személyes vizsgálaton alapuló minősítésének hiányában a Cst. rendelkezései szerinti egészségkárosodás mértékének megállapításához szükséges orvosszakmai kérdés nem volt eldönthető, így az alperes nem tudott hatósági döntést hozni.

A felperes keresete folytán eljáró Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (a továbbiakban: Bíróság) 2014. február 5-én kelt 10.K.27.223/2013/5. számú határozatában a felperes keresetét elutasította.

Az indokolását a Cst. 4. § f) pont fb) alpontjára, 7. § (2) bekezdésére és a 11. § (3) bekezdésére alapította. Ezen túlmenően felhívta a Nemzeti Rehabilitációs és Szociális Hivatalról, valamint a szakmai irányítás alá tartozó rehabilitációs szakigazgatási szervek feladat- és hatásköréről szóló 95/2012. (V. 15.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 13. § (2) bekezdés f) pontjában, valamint (4) bekezdésben foglaltakat. Utalt arra is, hogy az R. 19. § (1) bekezdése mely esetekben rendeli a juttatással érintett személy személyes vizsgálatát elvégezni. Hivatkozott továbbá a komplex minősítésre vonatkozó részletes szabályokról szóló 7/2012. (II. 14.) NEFMI rendelet (a továbbiakban: NEFMI rendelet) 1. § (3) bekezdésére, valamint 3. §-ában foglaltakra is. Összességében arra a következtetésre jutott, hogy a felperesnek személyesen kellett volna megjelennie 2012. márciusig a felülvizsgálaton. A felülvizsgálat alkalmával komplex minősítésre vonatkozó vizsgálatot kellett volna elvégezni ahhoz, hogy a hatóság a saját jogon folyósított, emelt összegű családi pótlékot a felperes részére a továbbiakban folyósítani tudja.

A jogerős ítélettel szemben a felperes felülvizsgálati kérelemmel fordult a Kúriához, amelyben elsődlegesen a jogerős ítélet megváltoztatását és kereseti kérelmének megfelelő döntést, másodlagosan pedig az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és új eljárásra utasítását indítványozta. Költségigénye is volt pernyertesség esetére.

A felperes felülvizsgálati kérelmét arra alapította, hogy az

alperes az ügyben a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 121. § (1) bekezdés c) pontjába ütközően, szakhatósági állásfoglalás nélkül hozta meg határozatait.

A felperes álláspontja szerint a perbeli esetben nem kellett volna komplex vizsgálatot elvégeznie a szakhatóságnak. A családi pótlék ellátással kapcsolatosan az R. 19. § (1) bekezdés a) pontja nem lett volna alkalmazható jogszabály, a családi pótlék folyósítására vonatkozó döntés nem igényelte volna a felperes komplex jellegű és főként személyes jelenlétet igénylő minősítését. Ebből kifolyólag a Bíróság nem csak az R. 19. § (1) bekezdését, de a NEFMI rendeletet is szükségtelenül és jogsértően alkalmazta.

A felperes utalt arra is, hogy az alperesi hatóságok a Ket.-be ütközően nem keresték meg az elsőfokú, illetve a másodfokú szakhatóságot és a szakhatósági állásfoglalás hiányában hozták meg jogsértő döntésüket.

A felperes végül kifejtette, hogy az alperesi hatóság felhívásainak azért nem tudott eleget tenni, mert szakorvosi kezelés alatt állt. A szakorvosi ellátásról a peres eljárás során a Bíróság részére igazolást is csatolt, amelyből a Bíróság egyértelműen meggyőződhetett arról, hogy a felperes mentális állapotára tekintettel nem tudott megjelenni az orvosi bizottság előtt.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását indítványozta és költségigénye is volt pernyertesség esetére.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint megalapozott.

A felülvizsgálati kérelem alapján a Kúriának abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy jogszerű volt-e a Bíróság azon következtetése, amely szerint a perbeli szociális ellátás további folyósításának feltételét a felperes komplex és személyes részvételt igénylő minősítése képezte.

A Bíróság helyesen hívta fel a Cst. 4. § f) pont, fb) alpontját, valamint 7. § (2) bekezdése mellett a 11. § (3) bekezdését a perbeli juttatás meghatározására. Az utóbbi rendelkezésből következőleg a perbeli, magasabb összegű, saját jogú családi pótlék szociális jellegű juttatás, amelynek jogosultsági feltételeinek fennálltát időszakonkénti, rendszeres felülvizsgálattal lehet igazolni. A felperes esetében tehát a juttatás további folyósításának feltétele az volt, hogy igazolható legyen a jogosultsági feltételek további fennállta.

A Cst.-ben meghatározott jogosultsági feltételeket az R. rendelkezései szerint kell igazolni. Az R. 13. §-a a rehabilitációs szakigazgatási szerv feladat- és hatáskörévé tette meghatározott közigazgatási hatósági eljárásokban a szakhatóságként való

részvételt. E feladatkörében a rehabilitációs szakigazgatási szerv szakhatósági állásfoglalást nyújt - egyebek mellett - a magasabb összegű családi pótlék folyósítása tárgykörben folyamatban lévő hatósági eljárásokban is [13. § (2) bekezdés, f) pont]. A rehabilitációs szakigazgatási szerv ezen jogkörében komplex minősítést is végezhet [13. § (4) bekezdés]. Komplex minősítést akkor köteles végezni, amennyiben azt jogszabály írja elő a számára.

A NEFMI rendelet 1. § (3) bekezdése értelmében „[a]z 1. mellékletet kell alkalmazni a Nemzeti Rehabilitációs és Szociális Hivatalról, valamint a szakmai irányítása alá tartozó rehabilitációs szakigazgatási szervek feladat- és hatásköréről szóló 95/2012. (V. 15.) Korm. rendelet 13. § (2) bekezdés a)-c) és e-i) pontja, továbbá 13. § (3) bekezdés b) és f)-i) pontjai szerinti estekben is.”

A hivatkozott jogszabályi rendelkezések értelmében a perbeli esetben ahhoz, hogy a felperes 2012. márciusa után is hozzájusson a saját jogú, magasabb összegű családi pótlékhoz, a felperesnek az R. szerinti rehabilitációs szakigazgatási szerv által elvégzett komplex minősítésnek kell magát alávetnie.

A felperes helytelenül, a vonatkozó jogszabályok téves értelmezésével jutott más következtetésre: a rehabilitációs szakigazgatási szerv elsődleges feladata és hatásköre valóban a megváltozott munkaképességű személyek ellátásaival összefüggő törvényi szabályok végrehajtásával függ össze. Ám az R. e szerv hatáskörébe ad más, szociális jellegű ellátások folyósításával, így a perbeli ellátással összefüggő végrehajtási jellegű hatásköröket is.

Ezen túlmenően a vonatkozó jogszabályok egyértelműek abban a tekintetben is, hogy a felperes esetében a rehabilitációs szakigazgatási szerv a NEFMI rendelet hatálya alatt, annak 1. melléklete alkalmazásával, normatív jelleggel köteles komplex minősítést végezni.

A felülvizsgálati kérelem a továbbiakban arra hivatkozott, hogy a felperes esetében nem merülhetett volna fel a felperes személyes orvosi vizsgálata. Ebben a tekintetben a Kúria az alábbiakban kifejtettek szerint osztotta a felperes jogi álláspontját.

Az R. 18. § (1) bekezdése értelmében „[a] 13. § (2) bekezdése szerinti szakhatósági eljárás esetén a megkereső hatóság a rehabilitációs szakigazgatási szerv rendelkezésére bocsátja a minősítés elvégzéséhez szükséges”, a) - d) pontokban részletezett iratokat. Ezen túlmenően a rehabilitációs szakigazgatási szerv a komplex minősítés során - az R. 18. § (2) bekezdése értelmében - egyéb információkat szerezhet be. Személyes vizsgálatra az R. 19. §-a értelmében három esetben kerülhet sor:

- ha azt jogszabály kötelezővé teszi,
- a rendelkezésre álló orvosi dokumentációs vagy egyéb irat alapján megalapozottan nem ítéltető meg az érintett személy állapota, vagy
- a rendelkezésre álló orvosi dokumentáció, egyéb irat alapján - jogszabály eltérő rendelkezése hiányában - az ellátásra való jogosultságnak a szakértői bizottság által vizsgált feltételei nem állnak fenn.

A komplex minősítés elvégzésének kötelezettsége a hivatkozott rendelkezés értelmében nem jelenti a minősítéssel érintett személy személyes vizsgálatának automatikus kötelezettségét. Arra csak egyértelmű jogszabályi előírás, avagy a rendelkezésre álló orvosi dokumentumok elégtelen tartalma adhat alapot.

A perbeli esetben az alperes a komplex minősítés érdekében megkereste a rehabilitációs szakigazgatási szervet szakhatósági állásfoglalás megküldése iránt. (Megjegyzendő, hogy a megkeresés ténye kizárja annak a felperesi hivatkozásnak az elfogadhatóságát, amely szerint az alperes a szakhatóság megkeresése nélkül hozta volna meg határozatait, és ezért e határozatok semmisek lettek volna.) Az alperes határozatának alapjául szolgáló szakhatósági válaszból azonban nem derült ki sem az, hogy a rehabilitációs szakigazgatási szerv mire alapította a felperes személyes vizsgálatának kötelezettségét, sem pedig az, hogy a szakhatóság rendelkezésére bocsátott, felperesre vonatkozó orvosi dokumentáció, egyéb iratanyag miért nem volt a szakhatóság számára elegendő a felperes egészségügyi, mentális állapotának felülvizsgálatához.

A Kúria a kifejtettek és a felperes felülvizsgálati kérelmében foglaltak alapján megállapította, hogy a Bíróság ítélete a felperes komplex minősítéséhez szükséges személyes megjelenéssel összefüggésben a Pp. 206. §-a szerinti helytelen jogértelmezéssel született meg. Ezért az az R. 18. és 19. §-ába ütközően jogsértő volt.

A Kúria a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján a Bíróság ítéletét, valamint az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte.

A megállapított jogsértés kiküszöbölése bizonyítás felvételét, jelesül a felperes egészségügyi, mentális állapotára vonatkozó orvosi dokumentációjának, a rendelkezésre álló egyéb iratanyagának a rehabilitációs szakigazgatási szerv általi ismételt átvizsgálását teszi szükségessé. A felperes személyes, akár tartózkodási helyén történő vizsgálatára a szakigazgatási szerv erre irányuló külön, részletes indokolása mellett kerülhet csak sor. A bizonyításra a megismételt eljárás keretei között kell sort keríteni.

A Kúria a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint a felperes pernyertessége alapján állapította meg a felperest elsőfokú és felülvizsgálati eljárásban megillető perköltségét, amelynek megfizetésére az alperest kötelezte.

Az elsőfokú és a felülvizsgálati eljárási illeték az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. §-a alapján

az alperest megillető személyes illetékmentesség miatt, figyelemmel a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-ára is, az állam terhén marad.

Budapest, 2015. április 28.

Dr. Kozma György sk. a tanács elnöke, Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó sk. előadó bíró, Dr. Balogh Zsolt sk. bíró